

ALBINA

REVISTA SĂPTĂMÎNALĂ A AȘEZĂMINTELOR CULTURALE

NUMARUL 42 (1138) ● ANUL 73 ● SERIA II ● JOI 16 X 1969 ● 8 pag. 25 bani

Îngîndurarea pămîntului

de ION BANUȚA

Moare toamna în petale de cicori,
mor pe-ncetul și cicorile-n vilcea...
PERPESCIUS

Mai la urma urmei cicoarea este o revărsare de albastru potopian răsfrîntă într-o floare care ar putea fi numită fără nici o teamă: speranță. De fapt toate culorile, într-un anume fel, ies din pămînt, se răsfrî în plante, în văzduh, în oameni, în noi înșine, și, de ce nu, în recoltele de aur ale înălțării vieții noastre.

O! Recoltele! Recoltele, de orice fel, zbucnesc din pămînt, din pămîntul nostru. Despre pămîntul de sub cerul albastru s-a scris mult, foarte mult, dar, pare-se încă nedestul. Spun nedestul, fiindcă pămîntul este o minune a universului. De la legendă la realitate, și invers, pămîntului, planetei visurilor noastre trebuie să-i înălțăm ode, să-i lingem sublimelile undulații, undulații multimiliardare, undulațiile printre vii, arbori, porumburi. Printre viile decadelo, fericirii.

Despre pămînt s-au spus multe. De pildă și: — „E pur și muove“... adică pe românește: — „Și totuși se mișcă...“ cuvinte zise la o cea mai cumplită ananghie de Galileo Galilei, geniul care a putut spune ceva în plus, atestîndu-l pe Copernic, ignorînd jalea și inchișița ce în alt fel nici pînă azi n-a putut să moară încă.

Pămîntul este o planetă, o planetă nemaipomenită a sistemului solar. Se învîrtește zi și noapte în jurul astrului iubit, Soarele. Aici, pe acest pămînt, zice-se că-și infipse adînc picioarele legendarul Atlas, pentru a susține, vezi doamne, cerul. Și mai apoi a trăit pe aici și Galileo Galilei, care neavînd ce face, la o adică, sfîdînd ce era aproape imposibil de sfîdat, iubînd pămîntul a aruncat în univers acel „E pur și muove“...

Cronica unui greier

Dar pămîntul, pămîntul nostru este mai mult decît o teorie, decît o noțiune pe care a-i putea-o manevra în fel și chip. Pămîntul este însăși existența noastră, frumusețea noastră. Atlași moderni, reali, stau înfipti imperturbabil cu picioarele în pămînt, în realitatea vieții, susținînd într-adevăr cerul pe pilonii uriași ai muncii lor. Din noianul de culori, culoarea grîului, a secarei, a porumbului, a florii-soarelui, a florilor, a pădurilor, a apelor, a oamenilor, se iscă mereu clipă de clipă, anotimp de anotimp, grandoarea și frumusețea pămîntului.

Se spune uneori, — nu știu din ce motiv — că iarna pămîntul doarme. Ce enormitate! Pămîntul nu doarme niciodată. El aleargă într-una după legi precise asemenea lui El-Zorab, nă-răvașul armăsar al lui Coșbuc, răstîgnit frumos în jocul friului. Dintre toate făpturile pămîntului cea mai demnă de laudă și de admirație este Omul. Nu știu încă deplin ce se află în fundul universului, dar aici, pe pămînt, în imperiul libertății, omul, numai omul e în stare să vadă, să audă, să simtă frămîntarea lutului din care ies florile primăverii și piinea noastră cea de toate zilele.

E toamnă! Cuptoarele aduc aburul piinii proaspete din încă aprinsul miros de Iulie. Octombrie cel domol își foșnește în vîzului lumii porumbul de aur. Pămîntul, acest dar al universului — e zguduit de joc, de jocul plin de foc al fetelor și al flăcăilor, în muzica fără încetare a sferelor, în nunțile care includ și nașterea și moartea. Pămîntul nu doarme niciodată. În primăvară, în vară, în toamnă, în iarnă, el rîde. Rîde și visează. Visează marile recolte, în marele cînt al libertății. Pămîntul rîde și plînge. E prins de o frenezie, de o îngîndurare. Ciudat e parcă să fie pămîntul, da pămîntul, îngîndurat. Îngîndurarea pămîntului este o condiție sine qua non, ca și rotirea veșnică în jurul Soarelui... Îngîndurarea pămîntului vine parcă dintr-un fel de responsabilitate nerostită cu glas tare de nimeni, dar o responsabilitate fără seamăn pentru plante, pentru păsări, pentru oameni. Poate de aceea omul, urmîndu-i parcă pilda, trebuie să-și facă din ea, din responsabilitate, o lege de fier spre a-i da pămîntului tot sufletul lui, toată mintea lui, tot oțelul brațelor lui, pentru a-l face să rodească, să rodească înmiit, întru frumusețea lumii. Să coborîm în noi pînă în virful înălțării idealului nostru, să ne cheltuim cu entuziasm pentru faima recoltelor viitoare.

Îngîndurarea pămîntului este îngîndurarea patriei. „Moare toamna în petale de cicori“ și atunci speranța-n inimile noastre se întoarce. Ne strîgă, cu glas de argint, muncile de toamnă. E o chemare fierbinte. Un cîntec.

Aspirațiile perpetue de pace și prietenie intrate în alcătuirea inimă a poporului român își găsesc în aceste zile o elocventă expresie la mii de kilometri de țară.

India primește solii de omenie și prietenie din partea României în persoanelor celor mai înalți demnitari ai ei: președintele Nicolae Ceaușescu și premierul Ion Gheorghe Maurer.

Pe aeroportul din Delhi, la peste 5000 de kilometri de cel din Băneasa, au fluturat faldurile tricolorului. Acest simplu fapt nu poate să nu ne umple de emoție. Emoționantă a fost și primirea plină de căldură cu care numai căldura pămîntului indian poate rivaliza. Dar nu mai puțin emoționantă ni se pare o plină de semnificații asemănare în datina de cinstire a musafirilor a două popoare primitive, cu gustul ospitalității: ghirlandele de înmiresmate flori indiene dăruite oaspeților, atît de apropiate în simbol de piinea și sarea noastră românească.

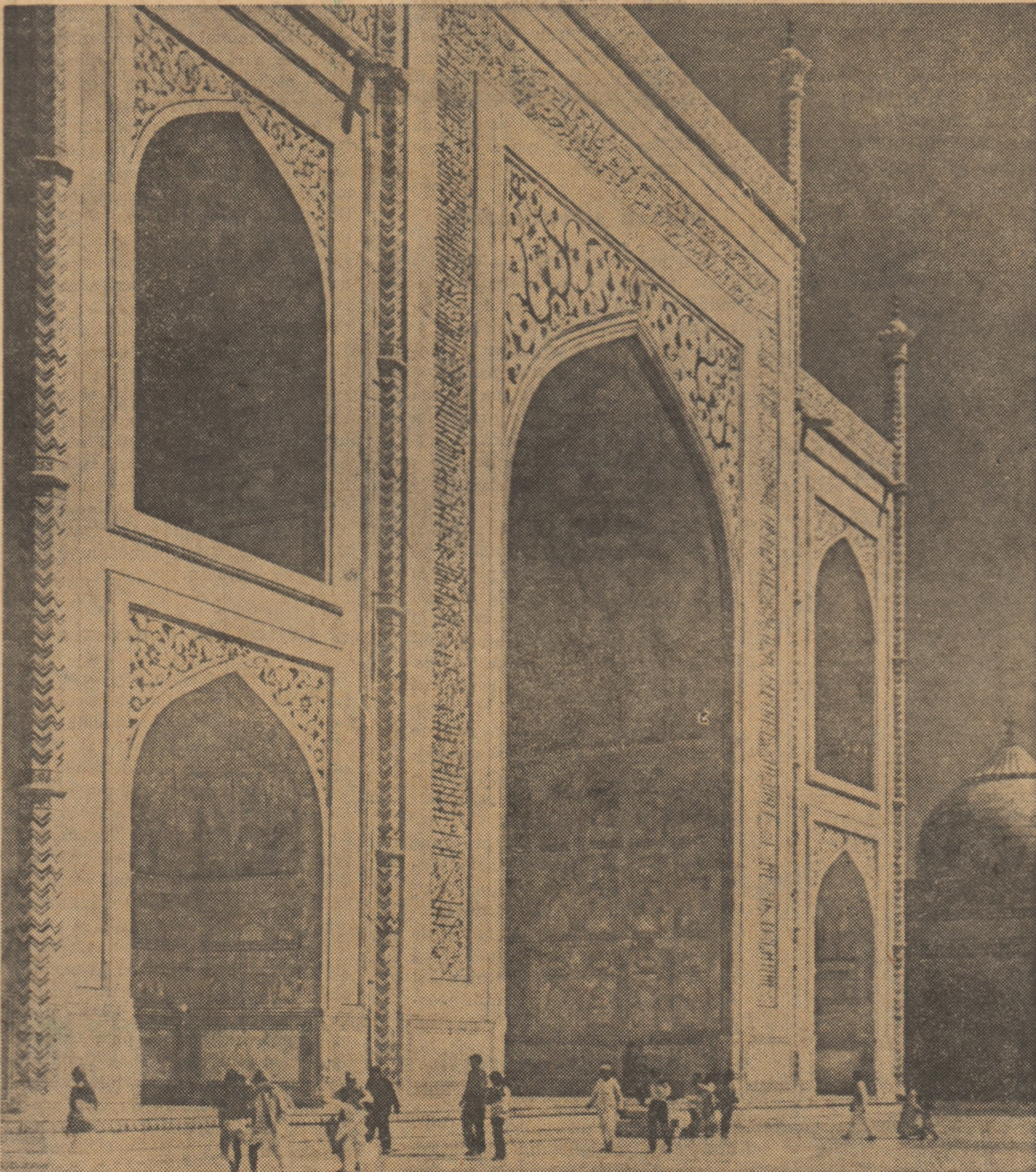
Iar această primire caldă a oficialităților și a întregului popor constituie cea mai grăitoare mărturie a prestigiului ciștigat de România, de politica sa pașnică, de numeroasele sale inițiative în favoarea colaborării dintre state.

Eveniment de seamă în istoria relațiilor româno-indiene, vizita președintelui Consiliului de Stat Nicolae Ceaușescu și a președintelui Consiliului de Miniștri Ion Gheorghe Maurer se desfășoară sub auspiciu deosebite, ca o manifestare a dorinței sincere de care sînt animate guvernele și popoarele celor două țări de a continua dezvoltarea multilaterală a relațiilor de colaborare, lărgirea domeniilor de cooperare, de a conlucra în sfera politicii internaționale pentru promovarea unui climat de pace.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a fost invitat — conform unei alte tradiții rezervate oaspeților celor mai de seamă — să planteze un arbore pe pămînt indian. Fie ca acesta să crească viguros și să dea roade așa cum — sîntem siguri — va da roade actuala sa vizită pe „continentul“ indian.

VLADIMIR PANĂ

Pîine sare și ghirlande

TAJ MAHAL, DIN AGRA — CAPODOPERA A ARHITECTURII HINDUSE

SÎNT PREGĂTITE CĂMINELE CULTURALE PENTRU ACTIVITATEA DE IARNĂ?

- Ce surprize rezervați spectatorului?
- Cum ajutați și cum vă ajută tineretul?
- Spiritul gospodăresc, problemă de cultură?

În preocuparea de cunoaștere și sprijinire a problemelor social-culturale din mediul sătesc, redacția noastră a întreprins între 9—12 oct. a.c. o investigație la câteva cămine culturale din județele Dimbovița și Ilfov. Inegalitatea constatată la fața locului în privința pregătirilor pentru sezonul de vîrf al activităților cultural-artistice și educative, ne îndreptățește să ne punem întrebarea capitală: de ce, în condiții materiale și spirituale egale, există totuși diferențe și deosebiri în gospodărirea averii obștești, în activitate și în rezultatele obținute?

Conștiința datoriei în balanță?

În s-a părut ciudată atitudinea de justificare a lipsei de activitate dînd vina pe apropierea de Capitală. În județul Ilfov, mai ales cînd se cere să fi ilustrat prin fapte planul de activitate al căminului. Caz concluziv: Căminul cultural „N. Bălcescu” din comuna Slobozia Moara, director tov. Marin Stoian, profesor de biologie.

Nici la film nu vin oamenii, nu-i interesează. Au televizoare acasă și concretizat directorul schișind o undă de revoltă.

Comuna Slobozia Moara numără circa 3000 de suflete din care nici măcar o sută să nu fie interesate să vadă un film? De fapt nici nu poate nimeni să vadă, chiar dacă ar vrea, pentru că întreprinderea județeană de difuzare a filmelor a ridicat de câteva luni aparatele, ștergînd din evidență căminul cultural care nu-i

poate asigura nici minimele cheltuieli de spectacol!

— Din ce cauză oamenii nu răspund la acțiunile căminului?

Directorul dă vina pe vecinătatea Capitalei, pe navetiști, pe dezinteresul populației, pe buget etc. etc.

Realitățile sînt însă altele. Starea gospodărească a căminului lasă totul de dorit. Sălile și holurile sînt murdare, tavanele pătate încă de la scurgerea zăpezii, pereții degradați, o serie de uși nu au clanțe, câteva geamuri sînt sparte, vopseaua ușilor de intrare scorojită. Dezordine. Un program săptămînal afișat interior e perimat de mult. În locul afișelor de activitate, ferestrele și ușile exterioare poartă tot soiul de avize, oferte de angajare sau școlarizare, lipite fiecare. Pe acoperiș ca și în balconul lateral, buruienii crescute, uscate. În fața localului, deși la șoseaua internațională București—Pitești, praf și murdărie... Trecătorii se uită indiferenți la acest lăcaș destinat a fi un exemplu de spirit gospodăresc, de artă și cultură, de destindere și bucurie sufletească... Întrebările anchetei noastre nu găsesc decît unele răspunsuri fragmentare — intenții schișate pentru un viitor nedefinit, dublate însă de un angajament că... data viitoare cînd vom veni, căminul va fi altfel!

Va fi într-adevăr altfel?! Localnicii ne spun că de mai bine de zece ani de cînd tov. M. Stoian e director, promisiuni se fac mereu, dar activitatea șchioapătă serios.

O situație asemănătoare întîlnim și pe cealaltă șosea internațională București—Ploiești, unde alte două

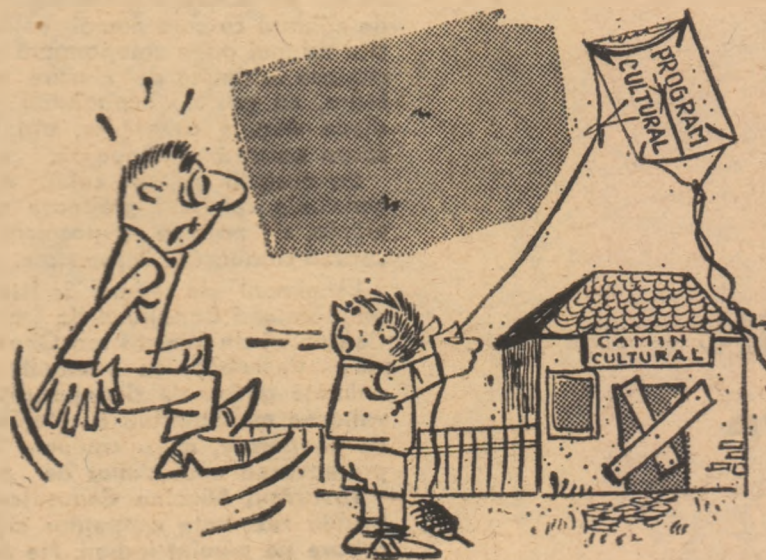
cămine suferă cam de aceeași me-tehne: e vorba de căminele din Snagov și Tîncăbești, conduse de un singur director, tov. Șerban.

Dacă la Snagov-Sat căminul stăde în anonim și e limitat la o încăp-ere extrem de mică, la Tîncăbești există o sală încăpătoare, cu un ecran și posibilități de activitate mult mai bune. Dar, aspectul locului e complet respingător: sala e înconju-rată permanent de praf și bolovani, de cîrduri de rațe și găini și mai ales de o recunoscută lipsă de activitate. Geamuri sparte. Nici o firmă. Nici un afiș. După spusele tînrului Dumitru Constantin, secretarul

cămin cultural privind gospodărirea locului și a bunurilor locale. Pe locul întii s-a clasat căminul din com. Caragiale, urmat de Bilciurești și Corbiu Mari. Premii acordate: două televizoare Dacla, un aparat de radio și o excursie colectivă la Expoziția realizărilor economiei naționale, la București, la 19 octombrie...

— Care a fost efectul practic al concursului?

— Am urmărit și realizat ridicarea spiritului gospodăresc pe o treaptă superioară, lucru care a avut urmări directe și asupra activităților culturale, artistice, educative. Am urmărit în același timp stimularea inițiativelor locale și întărirea

— Ce-ai făcut?
— Păi nu spuneai dumneata că trebuie să fie în înălțime?

Desen de F. GRONSKI

U.T.C., activitatea brigăzii stagnează de un an încheiat, iar echipa de dansuri nu s-a mai întrunit din perioada alegerilor. Există instrumente muzicale, filme sînt aduse săptămînal, dar locuitorii nu au tragere de inimă să vie la căminul văduvit de o mină harnică de gospodăru și de o activitate atrăgătoare.

Muncă și satisfacții

Imaginea se schimbă însă cînd intrăm în căminul cultural din Afumați, comună la o distanță de numai 30 de minute de București.

De ce e curat și atrăgător interiorul? De ce este afișat programul de activitate? De ce există un muzeu sătesc, local? De ce se pregătește un spectacol de gală pentru luna decembrie și de ce sălile sînt neîncăpătoare la joia tînrului, la seriile de dans, la filme?

Răspunsul, aici, e simplu: pentru că datoria de director se îndeplinește corect și cu entuziasm; pentru că secretarul de partid, școala și intelectualitatea locală sînt prezenți în viața și activitatea căminului; pentru că tinerii și vîrstnicii au fost antrenați în diverse acțiuni, pentru că posibilitățile civilizației socialiste sînt folosite cu pricepere, cu pasiune și continuitate. Pentru că cei răspunzători de educarea conștiinței sociale își înțeleg rolul și-și realizează sarcinile cu prisosință.

— Avem și noi oarecari probleme din cauza vecinătății cu Capitala, afirmă directoarea căminului, tovarășa Ioana Bucinică, dar ne străduim să găsim noi și atractive forme de activitate. Nu ne putem plînge că nu avem participanți la echipe și formații sau public la acțiunile noastre. Din contra...

Premii gospodărești

Convorbire cu tov. Ion Gavrilă, președintele Comitetului pentru cultură și artă al județului Dimbovița.

— Simbătă 11 octombrie am încheiat Concursul pentru cel mai bun

simțului de răspundere față de instituție ca atare și față de bunul obștesc. Nu numai activul căminelor culturale a răspuns cu entuziasm acestei acțiuni, ci integral populația satelor și comunelor noastre.

Vizitat căminul cultural din com. Caragiale nu dezmințe obiectivele acestei pilduitoare întreceri. Formații: teatru 20 persoane, brigada artistică cu 14 tineri, opt perechi de fete și flăcăi la dansuri, o formație muzicală din 30 acordeoane, 4 saxofoane și 5 viori. Pentru perioada de iarnă e prevăzută sporirea activității și completarea ei cu alte acțiuni. Toți oamenii cunosc, iubesc și sprijină munca directorului, tov. Ion Ichim, a colectivului de conducere, contribuind efectiv la creșterea rolului educativ al căminului în rîndul tînrului. Săli pline la spectacole, deși comuna numără peste 1400 de televizoare! Fapt remarcabil: primarul comunei, tov. Dumitru Geroșanu participă direct la toate acțiunile căminului!

În loc de concluzie

În vorbele înțelepte ale poporului se spune că omul sfințește locul. Și se mai spune că cine se scoală de dimineață departe ajunge. Și încă, ce poți face azi nu lăsa pe mine!

Propunem conducerii acelor cămine care încă nu și-au potrivit pasul cu mersul înainte al civilizației socialiste, care nu au înțeles ritmul nou al vieții și nu au făcut eforturi să răspundă pozitiv sarcinilor mari pe care le au în față, să reflecteze măcar la aceste învățături ale poporului, dacă nu și la exemplele culese în raidul nostru ancheta. Așteptăm din partea lor nu numai comunicarea unui plan urgent de măsuri concrete, ci și invitația de a participa la o serie de interesante acțiuni locale pe care nu vom pregeta să le aplaudăm și să le popularizăm în paginile revistei Albina...

BARUȚU T. ARGHEZI

Căminul cultural din comuna Caragiale, județul Dimbovița

ZILE HOTĂRÎTOARE

Recent au apărut două Hotăriri ale Consiliului de Miniștri prin care se aprobă generalizarea experimentării cu începere de la 1 noiembrie a noului sistem de salarizare și majorare a salariilor lucrătorilor din întreprinderile agricole de stat, întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii, alte unități ale agriculturii precum și a specialiștilor din cooperativele agricole de producție. Aceste noi măsuri care dovedesc grija partidului și guvernului pentru lucrătorii din agricultură constituie puternice stimulente pentru consolidarea economico-organizatorică a unităților agricole, pentru sporirea producției.

Cu fiecare filă ruptă din calendar zilele devin decisive pentru succesul campaniei agricole de toamnă. Recoltatul porumbului, cartofilor, sfeclii de zahăr cunoaște momente de maximă intensitate deoarece numai printr-o desfășurare organizată și continuă a muncii întreaga cantitate de produse agricole va fi pusă la adăpost în preajma începerii intensifierii.

Fîind și ultimele zile din perioada optimă pentru in-

sămînțarea diferitelor culturi de toamnă, este imperios necesar ca în toate unitățile agricole de stat și cooperatiste, să se dea cea mai mare atenție lucrărilor de calitate iar acestea să fie efectuate cu toată capacitatea mașinilor.

Încă în urmă cu câteva zile, cooperativele agricole de producție din județele Ialomița, Buzău și Neamț au raportat terminarea în-sămînțării. În ceea ce privește recoltarea se situează în frunte cooperativele agricole din județele Ilfov, Olt, Teleorman, Botoșani. În comuna Izvor din județul Constanța porumbul recoltat pe cele 280 hectare a fost transportat în coșare și la baza de recepție. Acest fapt se datorește acțiunii comune a tuturor cooperativelor, muncii bine organizate de către consiliile de conducere. Nu același lucru se poate spune despre vecinii lor din comuna Ciocirlița de Sus, unde o mare parte din porumbul recoltat mai poate fi văzut pe cîmp.

Se impune ca puținele zile bune de lucru care au mai rămas să nu fie irosite și să se respecte viteza zilnică programată. Cum este posibil ca C.A.P. Vlădești din județul Galați unde existau de recoltat

1046 de hectare să se recolteze într-o zi numai șase hectare? În același județ, la Valea Mărului, față de viteza zilnică planificată de 56 de hectare, într-o zi s-a recoltat porumb numai de pe 20 hectare. Mergînd într-un asemenea ritm de muncă ar mai fi necesar peste o lună pentru terminarea recoltării. Și după cum se știe timpul nu așteaptă.

Acum toată atenția trebuie să fie îndreptată spre cîmp. Cu toate acestea în unele locuri membrii consiliilor de conducere și cadre de specialiști ale cooperativele agricole irosesc ore prețioase în ședințe. La sediul cooperativei din Sacoșul-Turcesc, județul Timiș, inginerii dezbatteau problema intensificării lucrărilor agricole în loc să fie acolo unde se hotărăște soarta recoltei. Ca urmare, în acea zi, din cele șapte semănători au lucrat doar trei, restul fiind împiedicate să-și desfășoare activitatea din cauza terenurilor care nu fuseseră încă eliberate.

Sîntem în 16 octombrie. Au mai rămas doar patru zile pînă la data considerată ca limită maximă a perioadei optime pentru semănatul grului. Cu gîndul la pîinea viitoare să nu precepțim nici un efort!

AGENDĂ SOCIOLOGICĂ

În fiecare dimineață, locuitorii din comuna Perla, județul Timiș, și mai ales gospodinele dau o fugă în piață, adică la locul gospodărește amenajat în acest scop. Aici se mijlesc schimburile diferitelor obiecte și produse ce prisosesc. Și în numeroase alte sate sînt organizate piețe, dar nu pretutindeni!

De aceea, uneori se întîmplă ca vînzarea-cumpărarea unor bunuri între locuitorii aceleiași comune în care nu există încă piața satească să aibă loc pe piețele orașului la distanțe de zeci de kilometri.

O piață locală este cu atît mai necesară azi cu cît — se știe — se mărește la sat procentul populației active ocupată cu deservirea rețelei de dotări social-culturale

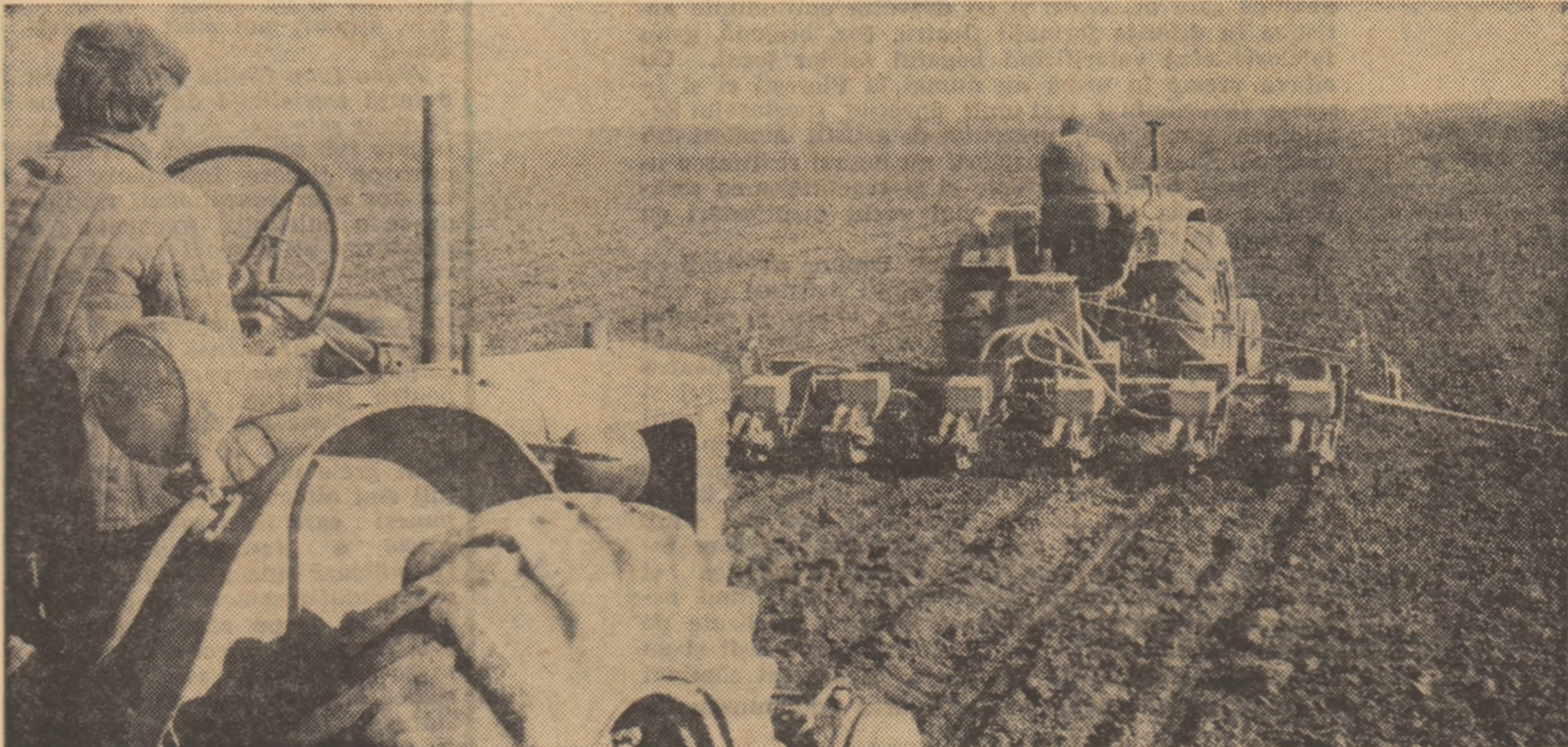
PIAȚA SĂTEASCĂ

și comerciale ca urmare a diversificării și extinderii acesteia. Temerea că într-un asemenea caz s-ar închide circuitul schimbului de produse la nivelul comunei, în defavoarea pieții orașului, este exclusivă. Piața satului se va reduce, datorită legilor firești ale acestui proces, la un cerc restrîns de produse și în cantități atît de mici încît nu va împiedica cu nimic marele curs ce-l iau produsele agricole către orașe.

Și apoi să nu uităm că azi, la sate, înțîlnim un țaran care a învățat într-un scurt răstimp să facă și un gen cu totul nou de comerț, cel cu statul socialist, bazat pe contractări. El a tras învățăminte din acest sistem de schimb făcut la prețuri avantajoase și ferme, stabilite din vreme și nesupuse variațiilor pieții, în cadrul căruia se bucură de avansuri și credite din partea statului. Este foarte important de subliniat în această ordine de idei faptul că un număr foarte mare de țărani încheie contracte individuale cu statul.

Ca un element nou acumulat în sfera gândirii economice a locuitorilor se numără și schimbul local de produse cu cooperativa de consum. Mulți dintre cei cu care am schimbat păreri referitoare la schimbul de produse, și-au exprimat, însă, rezerve, unele dintre ele foarte serioase, cu privire la modul actual, foarte greu, de preluare de către cooperativa satească a produselor agricole, limitele acestei acțiuni și sortimentul redus la care cooperația se angajează să satisfacă schimbul.

TUDOR BĂRAN-DELAGORJ

SPORT

La masa presci. Mai e un ceas. Printre jucători s-a instalat probabil deja calmul care precede înțîlnirile esențiale. Tribunele însă fierb. Toate scările au fost de mult ocupate iar ovalul de beton are de pe acum sus un briu viu cu o grosime de vreo trei persoane.

★

Pentru prima dată bucureștenii sînt aproape în inferioritate în fața provinciei în tribunele stadionului. Toată țara și-a trimis reprezentanții astăzi pe 23 August. În Ploiești s-au vîndut 5000 de bilete. Zeci și sute de mașini s-au scurs pe drumul Piteștiului. Cu o lună în urmă — obligațiile profesionale purtîndu-mă pe recent modernizata șosea care astăzi se ia la întrecere cu celebra cale de fier ce leagă Livezienii de Bumbesti — un localnic din comuna gorjană Bumbesti de Jii, îmi explica, nu fără mîndrie în glas — că deși au televizoare destule — peste 500 de săteni și-au cumpărat bilete de meci. Pe Ion Șteflea din Dăbuleni 1-am cunoscut în tramvai interesîn-

Cronica tribunelor

du-se unde se coboară pentru intrarea din Șoseaua Iancului.

★

De pe autobuzul T.V. 31 HD — 640: „Dane, nici pasărea să nu treacă”; „Înțelege-ne Dumitrache”; „Tamango — atenție la Eusebio”.

Din tribune: „Mexicul vă așteaptă”; „Galați—București—Mexico '70”; „Un gol = două puncte = Mexico”; „Timișoara are încredere în voi”; „Noi buzoienii vă urmărim succes”.

★

Dimineața Bucureștiul arăta ca un oraș luat cu asalt. După ora 15, ca un oraș asediat.

★

Milioane de oameni așteaptă în fața televizoarelor și string pumnii pentru echipa noastră. Pe stadion tărăngile și sirenele dau semnalul „galeriei”. S-a investit un enorm capital de încredere și speranță în acești 11 băieți îmbrăcați în galben care ies acum în arenă. Nu se poate să nu le țină drept combustibil pentru acest ceas și jumătate care urmează. Arbitrul Ratko Canak a dat semnalul de pornire spre Mexic!

P. VLADIMIR

P.S. România-Portugalia 1-0.

SĂ CUNOAȘTEM LEGILE ȚĂRII

Cititorul nostru Iancu N. Iancu din Iași, str. Pandelescu nr. 8, dorește să știe ce este recursul extraordinar în procesul civil și unde se înaintează acesta.

Printr-un Decret nr. 52 din 29 ianuarie 1969 s-au modificat anumite dispozițiuni din Codul de procedură civilă printre care și despre recursul extraordinar care în vechea legislație se numea penal recurs în supraveghere sau cerere de îndreptare în procesele civile.

Ce este recursul extraordinar? Recursul extraordinar este o cale de atac extraordinară de control judiciar care permite verificarea și îndreptarea hotărîrilor definitive de către Tribunalul Suprem. Acest fel de recurs poate fi declarat de către procurorul general al Republicii Socialiste România sau ministrul Justiției dacă socotește că prin aceste hotărîri s-a adus o încălcare esențială sau că ele sînt vădit netemeinice.

Recursul extraordinar poate fi introdus într-un termen ce nu poate depăși un an de la data cînd hotărîrea a rămas definitivă. Este bine de știut că procurorul general sau după caz ministrul Justiției pot dispune suspendarea executării hotărîrilor judecătorești, înainte sau după introducerea recursului extraordinar sau poate să revină asupra suspendării acordate. Întotdeauna judecarea recursului extraordinar se face cu participarea procurorului care este delegat să expună motivele recursului și va pune concluzii.

Deci cititorul nostru poate să solicite printr-un memoriu adresat fie procurorului general fie ministrului Justiției, suspendarea executării hotărîrii judecătorești — evacuarea administrativă și rejudecarea procesului respectiv. VASILE BRĂILOIU consilier juridic șef

PILULE AMARE

Precum ca să se știe

Dăm mai jos numele unor cooperatori din comuna Filđu (Sălaș) I Teodor Pop, Maria Fildan, Maria Boca, Ștefan Pureș a Stanciului și Gavril Martin. Toți aceștia, în timp ce cîntăreau grul treierat de combină au dosit cițiva saci plini urmînd ca sub ocrotirea nopții să vină să-l ia. Fiecare sac și-a găsit peticul.

Neglijență scump plătită

Înainte de culcare, Petru Sturm din comuna Parța, județul Timiș, și-a mai aprins o țigară. A adormit uitînd s-o mai stingă. De la țigara buclucașă a luat foc așternutul și Sturm s-a asfixiat din cauza fumului.

Pe calea ferată

Constantin Neagoe din Potcoava și Ion Năstase din Icoana au coborît seara din tren în gara Sinești (Olt). Continuîndu-și drumul pe linia ferată, au fost surprinși de un marfar. Neagoe a fost lovit, iar Năstase accidentat mortal.

Rețineți deci că linia ferată folosește numai pentru circulația trenurilor, nu și a pietonilor.

Fără superstiții

Pe cînd era gestoriar la cooperativa de consum din comuna Independența (Galați) — Nicolae Noadă s-a gîndit că a găsit prilejul să se îmbogățească. Prin diferite tertipurii a reușit să-și însușească aproape o sută de mii de lei. Însă nu a mai apucat să-i folosească deoarece a fost trimis să-și răcorească mintea infierbintată după bani. Pedepsa este de 13 ani. Cu toate acestea Noadă nu are motiv să devină superstițios. Și-a făcut-o eu mina lui.

Zicală modernizată

Este știut că bicicleta circulă îndeobște în linie dreaptă. Andrei Frai din comuna Gilău (Cluj) fiind sub influența alcoolului a făcut-o să meargă în serpentină deși drumul era drept. Și tot așa pe lângă gard, pe lângă drum a ajuns și într-o mașină. Unde nu e cap... vai de roți!

MUZEOGRAF ȘI CRONICAR AL SATULUI

Îi cheamă Toader Hrib. Nume desprins parcă dintr-un roman sadovenian despre Țara de Sus a Moldovei. Și de fapt, Toader Hrib este chiar din acele locuri. Din comuna Arbore, așezare dăruită de vestitul hatman din vremea lui Ștefan cel Mare cu o biserică înveșmântată în picturi — astăzi monument istoric.

Cine se duce la Putna, trece neapărat prin Arbore, ca să vadă ctitoria hatmanului. Și văzînd-o, aude și de Toader Hrib. De muzeul acestui țăran, de lucrurile extraordinare aflate acolo.

Este o casă ca toate casele de prin partea locului. Numai că la intrare scrie: Muzeul Toader și Magdalina Hrib.

Un muzeu fără program. La orice oră te-ai duce, găsești pe cineva. Ori pe bădia Toader, ori pe Magdalina, soția lui. Poți intra la 7 dimineața sau la 7 seara. Nu-s opreliști. Iar dacă gazdele sînt undeva prin grădină sau pe la vecini, apar ca din pămînt doi, trei copii care se oferă să te conducă.

Muzeul ocupă două încăperi. Îți iau întîi ochii vechi picturi pe sticlă și pe lemn care acoperă pereții de sus pînă jos. Valori artistice inestimabile.

Ceramică neagră de Marginea și ceramică zmălțuită policrom, numai sau aproape numai piese vechi, unele avînd cîteva sute de ani. Cio-

plituri în lemn, atestînd rafinamentul artistic al meșterilor populari din partea locului. O colecție etnografică alcătuită din obiecte folosite în gospodăria pastorală: tipare de caș, ulcioare de slatină, caucuri.

Se văd, de asemenea, vechi tipărituri și instrumente muzicale, colecții numismatice surprinzător de bogate, alăturînd monede de pe vremea romanilor cu altele turcești, austriece, din vremea lui Cuza și așa mai departe.

Interesantul muzeu sătesc a fost organizat de acești doi țărani, soț și soție, Toader și Magdalina Hrib, oameni cu dragoste pentru satul natal, pentru istoria acestor meleaguri. Unele exponate sînt rămase de la părinții lor, care au meritul de a fi început nobila acțiune de colecționare a pieselor etnografice, de artă populară și numismatică.

E multă vreme de cînd va fi fost rînduit pe o policoară primul obiect, dacă ne gîndim la Toader Hrib care a moștenit darul muzeografiei are în prezent... peste 70 de ani. La această vîrstă el colindă zilnic satul în căutare de lucruri interesante. Face și arheologie, după cum deține însemnate documente, descoperite de el însuși, privind haiducia de la cumpăna secolelor al XVIII-lea și al XIX-lea.

Seara, cînd luminile încep să se stingă prin sat, Toader Hrib își pune pe masă „Jurnalul zilnic des-

pre viața comunei Arbore” și notează tot ce s-a întîmplat peste zi. Face treaba asta cu o punctualitate nedesmințită. Și trebuie spus că are condei (poeta Florența Albu i-a citit însemnările și a și scris un articol despre talentele acestui bătrîn la care nu știi ce să lauzi mai întîi).

Am citit și noi, la întîmplare, cîteva file. Iată cu cită concizie și expresivitate este consemnată apropierea iernii adevărate, pe fila din 2 decembrie trecut: „Piclă, frig, îngheț, pare că se apropie Bălanul!”

Cronica lui Toader Hrib, prezentînd certe virtuți literare și o bogată informație la zi, poate fi de mare folos celor care și-ar propune să redacteze o monografie a comunei Arbore.

De fapt, Toader Hrib însuși are în lucru și o monografie.

— Și așa mai face eu multe, dar nu-mi ajunge timpul, e prea scurtă ziua! a exclamat Toader Hrib la un moment dat, în cursul discuției noastre.

Sînt cuvintele unui om trecut de 70 de ani. Poate cele mai frumoase și mai surprinzătoare pe care le-am auzit de la el — în orice caz definitorii pentru firea vulcanică și osîrdia neobosită a acestui unchiș nins de ani, dar neincovoiat și falcnic ca bradul

NICOLAE CULCEA

Ce se vede numaidecît la lectura acestei cărți e că Alecu Ivan Ghilia este un autor preocupat pînă aproape la obsesie de „probleme”. Semnificativ în acest sens este, mai întîi, însăși modul în care prozatorul și-a conceput alcătuirea volumului. Sub așa de grăitorul titlu *Secol nervos* el a grupat într-o ordine deloc întîmplătoare, ba dimpotrivă, precis indicată prin numerotare, 12 povestiri mai vechi și mai noi ale căror subiecte acoperă — cronologic — întreaga suprafață a acestui veac. Primele proze ale culegerii relatează întîmplări vechi de la începutul secolului, urmează de la cîteva ale căror subiecte sînt plasate în vremea și la sfîrșitul celui de al doilea război mondial, după care scriitorul pătrunde în actualitatea cea mai imediată: în *Virful Cîmpului sîntem* printre constructorii de hidrocentrale, în *Surorile* acțiunea se petrece în perioada cooperativizării agriculturii, în sfîrșit, *Confesiune* și

CARTE

ALECU IVAN GHILIA

SECOL NERVOS

Un joc nevinovat sînt consacrate unor probleme de interes major, cum ar fi descompunerea familiilor, responsabilitatea pentru educația tinerei generații, urmările nocive ale huliganismului etc. Intenția de a face o adevărată „radiografie” literară a unei epoci mult frîmțate, cum este acest *secol nervos*, al XX-lea, intenție anunțată și de titlul culegerii, este, așadar, mai mult decît evidentă.

Alecu Ivan Ghilia este atras cu o forță irezistibilă de fapte; povestirile sale sînt, de aceea, foarte bogate sub aspect epic. Mai mult, aproape fiecare întîmplare are un aer ușor senzational, trădîndu-se o îndelungă frecvență a gazetăriei și o reală vocație de reporter. Este, de altfel, demn de remarcat că priceperea dovedită în conceperea culegerii este curat gazetarască. Însă toate aceste calități au și un revers, pîgubitor pentru literatură. Puține dintre cele 12 piese ale volumului (Un joc nevinovat, *Negostina*, *Vremuri grele* pentru dragoste, *Hotul*) sînt altele decît niște compuneri care ilustrează hibrida specie a „reportajului-literar”. Dăunătoare îndeosebi este dorința scriitorului de a moraliza cu orice chip, de a, pe scurs, interveni arbitrar și de prus în desfășurarea povestirilor sale. Caracteristică în acest sens este *Confesiune*. O fiică adoptivă, crescută cu mare dragoste de noi părinți, descoperă, la adolescență, că tatăl vitreg (descompus moral între timp) are necurate și agresive intenții în ce-o privește. Faptul în sine este zguduitor, însă, nemulțumit probabil de încălcarea emoțională a relațiilor nude, autorul îngroașă totul printr-un comentariu educativ. Nu altfel stau lucrurile în, de pildă, *Surorile* sau *Virful Cîmpului*. Cele mai izbutite povestiri ale volumului sînt două narațiuni „cinematografice” (*Vremuri grele* pentru dragoste și *Un joc nevinovat*) unde, poate și din pricina specificului tehnicii folosite, autorul este mai puțin prezent cu aprecieri moralizatoare. Oricum însă, este prea puțin pentru ambițiile anunțate!

M. IORGULESCU

Dublă sărbătoare la Florești

Intr-o duminică insoțită de octombrie sătenii din Florești, comună de lingă Cluj, au sărbătorit două evenimente însemnate din viața așezării.

În această zi frumoasă de toamnă în satul de pe Someș s-a dezvelit bustul lui Gheorghe Șincai (opera sculptorului Virgil Fulicea din Cluj) marele cărturar și iluminist ardelean, care cu peste 180 de ani în urmă a semnat actul de naștere a primei școli românești din comună, școală ce-i poartă azi numele.

Tot în aceeași zi s-a sărbătorit la Florești împlinirea a 70 de ani de activitate a formației de teatru din comună. Documente vechi, îngălbenite de vreme, au consemnat că în anul 1899 Dionisie Pop, directorul de atunci al școlii a înființat în sat o echipă de teatru, iar despre primul spectacol teatral prezentat de artiștii amatori din Florești a amintit și revista *Tribuna* din Sibiu.

Vreme de șapte decenii în comună s-a păstrat și continuat această frumoasă tradiție de teatru, tradiție care în anii de după eliberare a cunoscut o adevărată împlinire și înflorire.

Cunosc bine formația de teatru din Florești. Am aplaudat de multe ori frumoasele spectacole prezentate de actorii amatori din localitate. I-am văzut jucînd în sat la ei și pe multe scene din alte așezări, i-am admirat deseori evoluția și pe scenele concursurilor. Am avut ocazia să-i văd nu odată și la repetiții și mi-am putut da seama de seriozitatea cu care se pregăteau pentru fiecare spectacol, sub îndrumarea inimioasei profesoare Margareta Lică, instructorul formației.

Cu prilejul împlinirii a șapte decenii de activitate teatrală, printr-un Decret al Consiliului de Stat, s-a conferit acestei formații Ordinul Meritul Cultural clasa III-a și au fost distinși cu ordine și medalii 23 de artiști amatori și activiști culturali.

În comuna Florești există o vache și bogată tradiție a artei amatoare și este un merit al căminului cultural că a reușit să o păstreze, să o continue și să o dezvolte. Azi la Florești sînt peste 150 de artiști amatori care activează și își dezvoltă aptitudinile artistice în diferite formații (teatru, cor, brigadă, grup folcloric etc.) valorificînd bogatul folclor local. Cu cîtiva vreme în urmă nu numai la Florești ci și în satele învecinate a fost mult apreciat spectacolul Șezătoarea someșeană, prezentat de artiștii amatori din comună. Spectacolul a urmărit nu numai realizarea unui frumos program artistic ci și reactualizarea șezătorii, a uneia dintre cele mai vechi manifestări cu caracter folcloric ale satului.

La Florești lăcașul de cultură depune strădania ca paralel cu păstrarea vechilor tradiții artistice să modernizeze activitatea culturală, s-o ridice la nivelul exigențelor contemporane ale sătenilor. De cîteva ani funcționează în comună cursuri de croitorie pentru femei. Profesoare de specialitate din orașul Cluj și Turda le învață pe sătenice să croiască, le (în lecții despre estetica îmbrăcămîntei. Sute de țărânci din Florești au absolvit pînă în prezent aceste cursuri iar multe dintre ele sînt azi muncitoare apreciate la fabrica de confecții în diferite cooperatives din Cluj. La Florești există și un cerc de balet, un cerc fotografic iar nu de mult și-a început activitatea și cercul cînfil. Primele scurt metraje ogîndînd aspecte din viața și dezvoltarea comunei realizate de membrii cercului au rulat de curînd la Florești și au fost mult apreciate de spectatori. În prezent căminul cultural este preocupat de înființarea unui muzeu sătesc.

Sărbătorirea a 70 de ani de la înființarea formației de teatru constituie un îndemn pentru noi și frumoase realizări în activitatea culturală din comună.

L. RADU

Ruinele Cetății Domnești
din Tîrgoviște

Experimente complexe în Cosmos

Anul acesta se înscrie în istoria astronauticii ca un an de mari realizări în cucerirea spațiului cosmic. Primii pămînteni au pus piciorul pe Lună. Surorile noastre mai apropiate — planetele Marte și Venus — au fost studiate mai amănunțit cu ajutorul stațiilor cosmice automate sovietice și americane. Am dobindit, astfel, într-un timp relativ scurt, mai multe cunoștințe noi și importante despre spațiul cosmic și corpurile cerești apropiate, decât în toate milenii scurse de la pășirea omului pe treapta civilizației.

În dorința lor nemărginită de cunoaștere, pămîntenii nu se pot mulțumi însă cu datele obținute. De aceea, cercetările continuă. Pe această linie se înscrie și „salva cosmică” recentă, în urma căreia au fost plasate pe orbite circumterestre navele sovietice Soiuz-6, Soiuz-7 și Soiuz-8, lansate la 11, 12 și 13 octombrie a.c. Cei șapte cosmonauți (lt-col. Gheorghe Șonin și inginerul de bord Valeri Kubasov de pe nava Soiuz-6, lt-col. Anatoli Filipenko, inginerul de bord Vladislav Volkov și inginerul cercetător Viktor Gorbakko de pe nava Soiuz-7 și col. Vladimir Șatalov și ing. Alexei Eliseev, de pe nava Soiuz-8) au făcut experiențe interesante.

În cadrul programului stabilit, cosmonauții au încercat sistemele de comandă manuală și stabilizare a navelor în condiții grele de zbor; au verificat mijloacele automate de navigație și au efectuat un mare volum de observații științifice, efectuind și fotografii ale unor obiecte geologice și biofizice. S-au făcut cercetări asupra atmosferei terestre. O importanță deosebită prezintă, de asemenea, cercetările medico-biologice pentru stabilirea influenței factorilor de zbor cosmic asupra organismului uman.

Pentru prima dată, în cursul acestui zbor, au fost experimentate, cu ajutorul unei aparaturii tehnice noi, diferite procedee de sudură a metalelor în vid și în condiții de imponderabilitate.

Efectuarea acestui program de zbor constituie, așa cum a declarat I.V. Bestujev-Lada, unul dintre cei mai cunoscuți specialiști sovietici în prognoze științifice — „un pas care deschide perspective foarte largi în cucerirea sistematică a spațiului cosmic apropiat, iar apoi și a Lunii, a planetelor Marte și Venus”.

ALTE ZBORURI ALE NAVELOR „SOIUZ”

Soiuz-1 — 23.IV.1967 — fără oameni la bord; Soiuz-2 — 25.X.1968 — fără oameni la bord; Soiuz-3 — 26.X.1968 — Gh. T. Bergovoi; Soiuz-4 — 14.I.1969 — V. Șatalov; Soiuz-5 — 16.I.1969 — B. Volinov, A. Eliseev și E. Hrunov.

S. LAZAR

Ce să citim

●CORĂBIILE MĂRILOR

De la trunchiurile de copaci scobite la giganticele tancuri petroliere de un milion de tone, de la vislele primitive ori pieile sau rogojinile întinse pe bețe la modernele turbine, acesta este drumul străbătut de constructorii de nave de-a lungul veacurilor. Epopeea înfruntării omului cu marea din care el a ieșit victorios, reușind să supună uriașele întinderi albastre, atît la suprafață cît și în adîncuri, iată câteva din aspectele ce sînt desprînse în broșura „Corăbiile mărilor” de ing. F. V. Prună apărută în colecția Orizonturi a Editurii științifice.

Citind această broșură vă strălucim, pe nesimțite, în tainele navigației, ne îmbogățim cunoștințele cu o serie de date importante despre eforturile depuse de om pentru cunoașterea cît mai temeinică a planetei pe care • locuim.

Interior de la Fabrica de tricotaje din Iași

ALGELE MARINE — ÎNGRĂȘĂMÎNT ȘI FURAJ PENTRU ANIMALE

În numeroase țări din lume se fac cercetări pentru folosirea în agricultură a imenselor resurse de hrană vegetală pe care le adăpostesc mările și oceanele, reprezentate prin algele verzi și brune.

Smulse de curenți și aruncate pe mal, algele prezintă o masă vegetală bogată în substanțe organice și în săruri minerale, susceptibilă de a fi întrebunătățită în diferite scopuri: unele ca hrană, altele pentru extragerea iodului, sărurilor de potasiu sau a agar-agarului, substanță organică folosită în cercetările de microbiologie.

Și în Marea Neagră există mari cantități de asemenea alge. Cea mai răspîndită dintre algele brune este *Cystoseira*, iar dintre algele verzi *Ulva* (salata de mare). Această bogăție, pusă la îndemîna de mare, ar pu-

tea fi folosită foarte bine — după cum arată cercetările biologilor noștri — ca îngrășămint de către întreprinderile agricole de stat și cooperatiste de pe litoral pentru culturile de cereale, leguminoase și cartofi, ca furaj pentru animale.

Fără de îngrășămintele organice folosite în mod curent în agricultură, algele prezintă însușiri deosebit de valoroase. Administrate solurilor de cultură și pășunilor, pe lângă faptul că după putrezirea lor îmbogățesc solul în potasiu, sodiu, calciu și fosfor, ele afinează solul și îi măresc capacitatea de reținere a apei, favorizează dezvoltarea bacteriilor fixatoare de azot. În plus, algele, fiind lipsite de semințele diferitelor buruieni, nu răspîndesc boli multiplicabile. Folosirea algelor marine ca îngrășămint nu cere investiții. Aplicarea lor

este simplă. În stare proaspătă se imprăștie pe ogoare și pășuni, iar după un an se îngroapă sub brazdă. În cazul cînd trebuie să fie transportate la distanțe mari se pot arde și transporta sub formă de cenușă.

Algele brune și verzi din Marea Neagră pot constitui și un bun furaj pentru animale. Vacile hrănite cu alge proaspete sau uscate dau lapte mai mult; porcii se îngrășă mai repede; carnea oilor devine mai gustoasă. Această se explică prin conținutul lor bogat în proteine, în săruri minerale care conțin iod și brom, calciu și fosfor și în vitamine. Conțin aproape toate vitaminele.

Prof. dr. docent H. CHIRILEI
Institutul agronomic „N. Bălcescu”
București

UROLOGIE — tratamente

Infecțiile urinare reprezintă — prin frecvența lor, prin leziunile grave și uneori ireversibile pe care le provoacă în rinichi sau în căile excretorii, precum și prin complexitatea indicațiilor terapeutice pe care le implică — un capitol principal al urologiei și medicinei interne. De obicei, aceste infecții se evidențiază clinic prin piurie (puroi în urină). Există însă și infecții în care urina apare limpede (pionefrită, pionefroza intermitentă).

În prezent medicul dispune de medicamente antiinfecțioase valoroase (antibiotice și chimioterapice) a căror minuire, pentru a obține rezultatul dorit și pentru a nu produce accidente sau complicații, impune cunoașterea precisă a modului lor de acțiune și a principiilor biologice care stau la baza utilizării lor. În ultimii ani, terapeutică insuficienței renale, consecință a unei infecții acute sau cronice, s-a îmbogățit cu metode noi, ca epurația extrarenală, dializa extracorporeală prin rinichi artificiali fiind o metodă folosită curent în țara noastră. Se conturează tot mai precis perspectiva transplantului renal.

Scopul tratamentului unei infecții urinare este acela de a împiedica apariția leziunilor renale ireversibile și, deci, a insuficienței renale cronice. După ultimele statistici, la un milion de locuitori mor anual 100 de bolnavi cu insuficiență renală cronică.

Antibioticele și chimioterapicele sînt substanțe antimicrobiene care, în multe cazuri, pot omorî germenii (acțiune bactericidă) sau le pot opri multiplicarea (acțiune bacteriostatică).

Infecția odată rezolvată, trebuie urmărită și tratate sclerozele și sechelele pe care le poate lăsa în urma ei.

În caz de colecții cu puroi și necroze, tratamentul cu antibiotice completează tratamentul chirurgical obligatoriu.

În infecțiile urinare cu stază, calculi sau tumori, chiar dacă se obține o sterilizare a urinei, aceasta va fi de scurtă durată, deoarece persistă cauza favorizantă a infecției.

În privința dozajelor, tratamentul trebuie să înceapă cu doze maxime. În infecțiile grave sînt justificate dozele mari, subtoxice. Cînd germele este bine cunoscut, tratamentul va începe cu un singur antibiotic, de preferință cel mai activ, cu efect bactericid și cu sfera de acțiune cea mai îngustă, pentru a nu acționa decît asupra agentului patogen cauzal. Pînă la aflarea acestuia, trebuie administrat un tratament cu antibiotice cu sferă largă de acțiune sau cu asocieri de antibiotice, în speranța că unul dintre ele va avea acțiunea dorită asupra germenului. După identificarea germenului și a sensibilității lui, se prescrie antibioticul adecvat.

Tratamentul trebuie făcut sub control medical pentru a evita apariția unor fenomene de intoleranță la antibiotice și a anumitor posibile afecțiuni hepatice, renale, gastrice ori digestive.

Conf. dr.
VALENTIN NEAGU
președintele
Societății de urologie
din R. S. România

REALIZĂRI TEHNICO- ȘTIINȚIFICE ROMÂNEȘTI

RĂCIREA LAMINATELOR

Doi specialiști români au pus la punct un procedeu și o instalație de răcire a laminatelor, fără deformarea platinelor. Această metodă elimină oxidarea secundară, care are loc în timpul procesului de răcire simplă și mărește posibilitatea de a se elabora tablă de calitate superioară.

Întreg procesul de răcire este automatizat, eliminînd condițiile dificile de lucru, platinele obținute în acest fel nu sînt deformate, ceea ce creează posibilitatea unor mecanizări la laminarea de tablă subțire.

FILTRU POLIMERIC

Capacitatea sporită de reținere, structură rezistentă și durabilitate mare — acestea sînt principalele calități ale materialului filtrant pentru curățirea aerului de impurități aflate sub formă de pulberi, fumuri și aerosoli realizat la Uzina de mase plastice din Buzău, după un procedeu și cu ajutorul unei instalații originale românești. La executarea acestui material filtrant se folosesc polimeri sintetici termoplastici filabili cu stabilitate termică corespunzătoare.

LOZ IN PLIC

JUCÎND LA LOZ ÎN PLIC

puteți câștiga imediat autoturisme de diferite mărci și capacități precum și premii în bani
LA SERIILE SPECIALE (6 LEI)

Autoturisme „DACIA 1100”, „MOSKVICI 408” cu 4 faruri și radio, „SKODA 1000 M.I.”
„TRABANT 601”, premii în bani
LA SERIILE OBIȘNUITE (3 LEI)

Premii în bani de : 20 000 lei, 10 000 lei, 5 000 lei, 2 000 lei, 1 000 lei ș.a.
Simplu practic și avantajos : LOZUL ÎN PLIC !

În toamna de curînd sosită îmbrăcăminte potrivită

- Pardesie de stofă pentru bărbați și băieți
 - Raglane din țesături de bumbac și fibre poliesterice pentru bărbați și băieți.
- Elegante, practice ;
Pentru sezonul rece li se pot atășa mesade sau slavute.

Întreprinderea „11 iunie” Galați

Strada Mihail Kogălniceanu 16
Telefon 14249

produce și livrează fără repartiție :

Lopeți ușoare N. I. 732—52

Lopeți pentru pământ și pietriș, tip ro-
tund N. I. 734—52

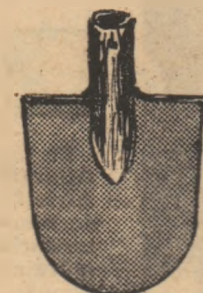
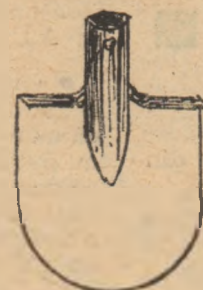
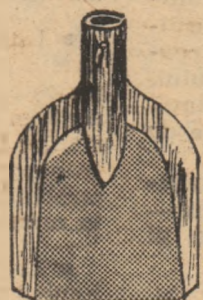
Lopeți pentru pământ și pietriș, tip
Frankfurter

Casmale presate tip C. stas 495—49

Greble cu 8—10—12—14—16 și 18 dinți

Marfa se livrează în legături de câte 10
bucăți.

Prețurile conform catalogului M.I.U.

Cu 7 sticle goale..

predîndu le la
centrele de
valorificare

IRVA

am
cumpărat
una
plină!

ALBINA 7

- 1 NEGRU
 - 15 VIOLET
 - 6 VERDE OLIV
 - 18 GRI TOP
 - 3 BLEU VERT
 - 25 CARMIN
- și în orice alte
culori și nuanțe

Respectați modul de întrebuințare indicat pe fiecare
plic „G A L L U S”

Consultați tabelele de culori „G A L L U S”

